

quia Deus erat in Christo mundum sibi reconcilians. II Cor. v. In his omnibus nominibus natura Salvatoris reperitur, scilicet, Iesus.

SABBATO

Oportuit pati Christum respectu Spiritus sancti, et primo propter charitatis offensionem.

TERTIO quoque oportuit pati Christum respectu Spiritu sancti; et maxime propter tria. Primo propter charitatis offensionem, secundo propter charitatis diffusionem, tertio propter charitatis repetitionem.

334. Primo, inquam, propter charitatis ostensionem; propterea Bernard. in sermone de passione Domini ait: *Propter niniam charitatem qua dilexit nos Deus, nec Pater Filio, nec Filium ipse sibi percipit. Maior charitas est, quam quis ponat animam suam pro amicis.* Illa vero maxima fuit quae etiam pro inimicis animam ponere non despexit: *Quum autem adhuc inimici eius essemus, reconciliati sumus Deo in Sanguine eius,* sicut Ioann. III. cap. scriptum est: *Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret,* ut hic discat humana tepiditas quantum aeternum Patrem teneamus amare qui pro nostra dilectione tradidit in mortem Filium suum. Idem quoque Bernard. super Cant. ait: In passione Domini tria specialiter convenit intueri: opus,

modum, causam: nam in opere quidem patientia, in modo humilitas, in causa charitas commendatur. Patientia singularis, humilitas admirabilis, sed charitas inestimabilis. Et iterum in eodem loco inquit: O duri et indurati et obdurati filii Adam! quos non emollit tanta benignitas, tanta flamma, tam ingens ardor amoris, qui pro nostris sarcinulis tam pretiosas merces expendit.

DOMINICA VI. POST EPIPH.

Oportuit pati Christum respectu Spiritus sancti propter charitatis effusionem.

SECUNDO oportuit pati Christum propter charitatis effusionem. Dilatatus quodammodo amor Salvatoris Domini nostri Iesu Christi in ara ardentissimae crucis, per universum mundum merito diffusus est, ut quasi facta sit crux susflatorium Spiritus sancti ex duobus lignis confectum, quibus ferreis clavis conficta est pellis innocentissimi agni, ut undique per universum exsufflet incendium divini amoris, nec exsufflare desistat etiam ad profunda inferni, et ad altissima paradisi.

336. Nam, quum in terra fuerit crux Christi defixa, significat manifeste quod virtus amoris eius descendit ad inferos ad inferni portas aeras confringendas. Quum autem in altum elevata fuerit, aperte demonstrat quod virtus eius aperuit ia-

nuam paradisi, sicut in fine art. III huius teriae partis apparebit. Cornua vero, ad omnes quatuor mundi plagas extensa, designant per crucem Christum per totum universum orbem effusisse amoris ardorem. Quod etiam Ioann. XX cap. mystice designavit, quando post resurrectionem, quum ostendisset discipulis suis manus et latus, insufflavit, et dixit eis: *Accipite Spiritum sanctum; verificans quod Luc. XX cap. praedixerat, dicens: Ignem veni mittere in terram; et quid volo nisi ut ardeat?* In huius quoque mysterium Apocalyps. VIII, scriptum est quod *acceptit Angelus thuribulum aureum, et implevit illud de igne altaris, et misit in terram.* Quid per Angelum, nisi Angelus magni consilii Christus? Quid etiam per thuribulum aureum nisi cor convenientius designatur? Altare quoque quatuor cornibus in se distinctum dominicam crucem quatuor cornua in se habentem manifeste demonstrat; in qua quidem, iuxta Domini praeceptum, Levit. vi: *Semper inardet ignis,* quum sit utique fornax ardantis amoris Dei. De altari igitur Angelus ignem accipit, et thuribulum implet, atque in terram mittit, quum Christus per plenum meritum suaे crucis corda fidelium incendio divini amoris inflammat atque accendit.

FERIA SECUNDA

Oportuit pati Christum respectu Spiritus sancti propter charitatis repetitionem.

TERTIO quoque oportuit pati Christum propter charitatis repetitionem; hoc est, ut, viso quod tanta charitate dilexerit cor humanum in tantum, quod pro eius amore voluerit in cruce mori, repeat vere et integre ab eodem amari, ne insensata et dura ingratitudine deprimatur et condemnetur.

338. Hinc Hugo de sacramentis lib. II ait: Qui crevit te, ille redemit te, ne amorem tuum divideres, partem Creatori, partem tribuens Redemptori. Unde et ipse modus expansionis Christi in cruce non solum ostendit Christum continue praeparatum ad omnia diffundenda in electos suos charitate largiflua, verum etiam ad omnia attrahenda ad se virtute mirifica, et ad omnia amplexanda remissione plenaria, necnon et ad omnia transformanda dilectione reciproca. Quod eleganter exprimit Cancellarius Philippus in quadam prosula sua valde notabili et devota, ubi in persona Christi crucifixi ad ingratum peccatorem sic ait:

Homo, vide quid pro te patior.
Non est dolor, sicut quo crucior.
Ad te clamo qui pro te morior.
Vide poenas quibus afficior.
Vide clavos quibus confodior.
Cum sit dolor tantus exterior, etc.

339. Hinc Ioann. I canon. sua, III cap., ait: *In hoc cognovimus charitatem Dei, quoniam ille pro nobis animam suam posuit.*

340. Rependenda est ergo ei dilectio dulcis, sicut Bernard. de diligendo Deo hortatur, dicens: Dignus est plane diligi qui nos redemit, praesertim si advertatur quis, quos, et quantum amaverit. Et iterum alibi ait: Super omnia te mihi reddit amabilem, bone Iesu, calix quem bibisti; opus nostrae redēptionis.

FERIA TERTIA

Oportuit pati Christum respectu mali; et primo contra diabolum ut minueret eius potentiam et confunderet eius superbiam.

SECUNDO oportuit pati Christum respectu mali; et maxime contra triplex malum nobis contrarium. Primo contra diabolum, secundo contra peccatum, tertio contra infernum.

342. Primo quidem oportuit pati Christum contra diabolum, et maxime propter tres causas. Primo ut deciperet eius malitiam, secundo ut confundere eius superbiam, tertio ut minueret eius potentiam; primum contra eius intelligentiam, secundum contra eius voluntatem, tertium contra eius facultatem et potestatem.

343. Primo ut deciperet eius malitiam. Fuit enim crux piscantis Christi baculus, vel arundo Dei-

tatis, quasi hamus, sed caro extitit esca. Solet enim pro piscibus capiendis in hamo pro esca vermis apponi: propterea Christus per Prophetam de se Psal. xxi, ait: *Ego sum vermis, et non homo.* Praesumens igitur diabolus de astutia sua, ascendit super brachium crucis, ut attente perscrutaretur si reperire posset in Christo culpam, secundum Gloss. Tob. vi cap.: *Dumque escam humanitatis deglutiiri molitus est, Divinitatis hamo extitit comprehensus.* Unde Iob xl, de Domino ait: *In oculis eius, quasi hamo, capiet eum.* Et iterum in eodem: *An extrahere poteris Leviathan hamo?* Hinc et Gregor. in Homilia: Diabolus in virga crucis transglutiens carnem humanitatis, transfixus est hamo Divinitatis.

344. Secundo autem oportuit pati Christum, ut confunderet diaboli superbiam; unde Eccle. ix cap. mystice scriptum est: *Civitas parva, et pauci in ea viri: venit contra eam Rex magnus, et vallavit eam, extruxitque munitiones per gyrum et perfecta est obsidio. Inventus in ea vir pauper et sapiens liberavit eam per sapientiam suam, et nullus deinceps recordatus est hominis illius pauperis.* Mystice autem Ecclesia sancta est, de qua propheta Psal. lxxxvi inquit: *Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei;* quae utique *parva* est per humilitatem, quia in ea solus Deus inhabitat, sicut Is. ult. cap., ait, in persona eius: *Ad quem respiciam, nisi ad pauperculum? Et pauci in ea viri, scilicet, reperiuntur, comparatione malorum; nam, sicut Matth. xxii cap., ait: Multi sunt vocati, pauci vero*

electi. Rex autem magnus qui contra eam venit, diabolus est; quia sicut Iob penult. cap. scriptum est: Ecce rex magnus super omnes filios superbiae; qui etiam magnus, scilicet, per superbiam nuncupatur. Talis autem Rex contra civitatem venit per suggestions, vallat offerendo multipliciter delectationes. Extruit munitiones, procurando peccati occasiones. Et perfecte obsidet, quum multiplicantur mandatorum transgressiones. De his Luc. xix cap., Dominus ait: Circundabunt te inimici tui vallo: et circumdabunt te, et coangustabunt te undique, et ad terram prosternent te, et filios tuos, qui in te sunt; et non relinquent in te lapidem super lapidem. Vir autem pauper et sapiens Christus est, qui vir est a virtutis robore: unde Ier. xxxi: Mulier circumabit virum. Et pauper est, quia in cruce nudus mortuus est; unde II Cor. viii, Apostolus ait: Quum esset dives, propter nos egenus factus est. Sapiens quoque est; unde I Cor. i: Christum dicimus Dei virtutem et Dei sapientiam. Iste a quaerentibus invenitur, sicut ipse Matth. vii cap. ait; unde ibid. Apost.: Nos autem prae-dicamus Christum crucifixum, Iudeis quidem scandalum, gentibus autem stultitiam. Ipsi autem vocatis Iudeis atque Graecis Christum Dei virtutem et Dei sapientiam; quia quod stultum est Dei sapientia est hominibus. Nam Iob xxvi dicitur: Prudentia eius percussit superbium. Et nullus recordatus est hominis pauperis illius, scilicet, compatiendo. Unde Amos vi cap.: Nihil compatimini super contritione Joseph. Hinc Thren. iii

ad hanc memoriam ipse Dominus nos exhortatur, dicens: Recordare paupertatis, et transgressionis meae, et absinthii, et fellis.

FERIA QUARTA

Per Christi passionem diaboli potentia diminuta est ratione alligationis.

TERTIO oportuit Christum pati, ut minueret diaboli potentiam, quae quidem per passionem eius utique diminuta est. Et hoc triplici ratione. Primo ratione alligationis, secundo ratione absolutionis, tertio ratione defensionis.

346. Primo enim per passionem Christi potentia diaboli diminuta est ratione alligationis; quia, scilicet, per Christi passionem alligatus est diabolus in abysso: unde Apoc. xx cap., ait: Vidi Angelum descendenti de celo habentem clavem abyssi, et catenam magnam in manu sua; et apprehendit draconem serpentem antiquum, qui est diabolus et sathanas; et ligavit eum per annos mille, et misit eum in abyssum et clausit; et signavit super illum, ut non amplius seducat gentes, donec consummentur mille anni.

347. In quibus sacratissimis verbis Ioann. tria mysteria revelantur. Primum, scilicet, passionis, secundum ligationis, tertium signationis.

348. Primum, quod hic revelatum est Ioanni, est mysterium passionis; et de hoc dicit: Vidi, sci-

licet, per revelationem, *Angelum magni consilii, scilicet Christum, descendente de caelo*, id est, de altitudine sua; non solum usque ad Incarnationem, sed etiam usque ad humillimam passionem, sicut ad Philipp. II cap., Apostolus ait: *Humi-liavit semetipsum, factus obediens usque ad mor-tem, mortem autem crucis. Habentem clavem abyssi*, id est, potestatem claudendi abyssum. Abyssus enim dicitur ab *A*, quod est sine, et *Byssos*, quasi sine bysso et candore; et designat spiritus infernales qui privati sunt luminibus gratiae, et gloriae Dei; unde Iob xxviii dicit: *Abyssus non est in me*, scilicet, lumen gratiae, seu gloriae, sed omnis tenebrositas malitia, cul-pae, et poenae. Hanc quidem abyssum clausit Christus, quando per passionem suam arctavit et limitavit malitiam suam, ne egredetur ad actum. *Et catenam magnam*, id est, potestatem diabolum cingendi poena. Per clavem ergo et catenam Christi potestas significatur: per clavem, scilicet, in quantum in eo clausit exitum nocumento: per catenam vero in quantum stringit eum sup-plicio. *In manu sua*, id est, operatione passionis suae, seu in libito voluntatis suae.

349. Secundum autem, quod revelatur Ioanni, est mysterium ligationis; et ob hoc subditur: *Et ap-prehendit*, scilicet, Christus, *draconem*, scilicet, infernalem, qui sic dictus est propter eius violentem potentiam. Est enim draco serpens, qui violen-tia opprimere solet. Hanc potestatem Christus virtute suae passionis apprehendit, id est, tenuit,

scilicet, ne quantum vellet in actum prodiret atque saeviret. *Serpentem*, scilicet, per insidian-tem malitiam. Unde de eo Gen. III, dictum est: *Serpens erat callidior cunctis animantibus terrae. Antiquum*, per consuetam et inveteratam nequiti-am: *qui est diabolus*, scilicet, per deiiciensem superbiem, interpretatur enim: deorsum fluens. *Et sathanas per adversantem duritiam: Sathanas enim adversarius interpretatur. Et ligavit eum*, id est, potestatem eius cohibuit, ne, quantum solebat ante eius passionem, electis nocere posset. Unde Gregorius super hunc locum: Potentia di-vinae dispensationis astringitur, ne quantum no-cere vellet effrenetur. *Per mille annos*, id est, per totum tempus a tempore passionis usque ad tempora Antichristi, secundum Glossam. *Et misit eum in abyssum*, de qua supra dictum est. *Et clausit*, hoc est, potestatem nocendi iusto limitavit. *Et de hoc Iob xxxviii: Quis clausit ostiis mare?* id est, diabolum, qui est amarus et inquietus, veluti mare; quasi dicat: Non nisi Christus, qui meritis crucis et passionis suae coercuit potesta-tem eius.

350. Tertium quod, revelatur Ioanni, est myste-rium signationis; et de hoc subditur: *Et signavit su-per illum*, id est, signaculo sanctae crucis sic clau-sum sigillavit; quia virtute crucis fideles eum repellunt, *ut non amplius seducat*, scilicet, per tentationes, gentes, id est, electos in diversis gentibus. *Donec consummentur mille anni*, id est, donec compleatur universum tempus a passione

Christi usque ad tempora Antichristi, sicut dictum est.

351. Sed nonne etiam tempore isto multos seducit? Dicendum quod et nunc seducit, scilicet, eos qui abutuntur, vel non utuntur armis sibi a Christo datis, vel quae sibi darentur, si vellent; de quibus armis statim subdemus.

FERIA QUINTA

Per Christi passionem diaboli potentia diminuta est ratione absolutionis et defensionis.

SECUNDO etiam per passionem Christi potentia diaboli diminuta est ratione absolutionis. Quum enim diabolus non habeat potestatem in humano genere, nisi ratione peccati, iam alligata est potestas eius; quia in illis, qui baptizantur, absolutus est reatus originalis, et actualis culpare: unde Apostolus ad Hebr. ii cap., ait: *Oportebat pati Christum Iesum, et per mortem destruere eum qui habebat mortis imperium;* id est, diabolum, *ut sic liberaret illos per mortem qui per totam vitam erant obnoxii servituti.* Hinc etiam Chrysost. exponens illud Matth. xxvii: *Si Filius Dei es, descende de Cruce,* ait: immo quia Filius Dei est, non descendit de Cruce; quia ad hoc venit, ut crucifigeretur, et sic genus humanum a morte liberaret.

353. Tertio quoque per passionem Christi potentia diaboli diminuta est ratione munitionis et defensionis. Secundum enim Alex. de Ales, in III, habemus nempe primo, post passionem Christi plusquam ante, multiplicia arma quibus terrentur daemones infernales; inter quae singulare munimen est contra omnia daemonia, et contra eorum opera invocatio nominis Iesu Christi, sicut ipse, Matth. ult. cap., ait: *In nomine meo daemonia eiiciunt,* etc. Et iterum Prophetam, inquit: *Sanctum et terrible nomen eius.* Sanctum Angelis bonis, terrible angelis malis. Et iterum Is. xxx: *A voce Domini pavebit Assur; virga percussus Assur.* Assur enim negatio interpretatur, et significat diabolum qui, circumiens quaerens quem devoret, odio vacat vel otio. Hic a voce Domini Iesu fideliter invocati terribiliter pavet, tamquam si virga percussus esset.

354. Secundo habemus signum sanctissimae Crucis, ad cuius aspectum etiam omnes maligni spiritus expavescunt. In baptizatis enim Christianis character passionis est signum crucis ex sacramento baptismatis quo potestas diaboli coeretur. Apoc. vii dicitur quatuor angelis, id est, quatuor principalioribus daemonibus dictum est: *Nolite nocere terrae et mari, neque arboribus, quoadusque signemus servos Dei nostri in frontibus eorum.*

355. Tertio habemus Angelos Dei, qui efficacius nos tueruntur, quam ante Christi passionem, eo quod post Incarnationem Filii Dei generaliter amplius revereantur naturam humanam; in cuius

signum Angelus Ioanni volenti se adorare ait, Apoc. xix: *Vide ne feceris; conservus enim tuus sum, et fratrum tuorum habentium testimonium Iesu, scilicet, salutis.*

356. Quarto habemus ecclesiastica sacramenta et fidem omnium praedictorum; propterea ad Ephes. vi cap. Apostolus hortatur nos, dicens: *In omnibus sumentes scutum fidei, in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extingui.*

357. Quinto habemus alia plura arma, sicut Scripturam sacram, documenta Sanctorum, reliquias sanctas, et multa alia; quibus nunc, si volumus, nos possumus defendere.

FERIA SEXTA

Item de diminutione potestatis diaboli per Christi passionem.

SED dices: nonne potestatem habet diabolus etiam nunc vexandi corporaliter eos qui Christiani sunt, sicut quotidie experimur in multis? Ad quod dicendum, secundum Alex. de Ales, ubi supra, quod diabolus, etiam post Christi passionem, etiam habet potestatem vexandi corpora, sed non quorumcumque, nec qualitercumque; potestatem enim habet vexandi corpora excommunicatorum ab Ecclesia praecisorum, sicut scribitur I Cor. v, de fornicatore, quem excommunicavit Apostolus, dicens: *Iudicavi huiusmodi hominem*

tradere Sathanae in interitum carnis, ut spiritus salvis fiat. Eorum vero fidelium corpora, qui ab Ecclesia non sunt praecisi potestatem vexandi non habet, nisi quatenus a Deo permittitur, vel ad hominum correctionem, vel ad Sanctorum exercitationem atque coronam, secundum quod de beato Antonio reperitur, qui, postquam fuit a diabolo flagellatus, dum quaereretur a Domino apparente sibi: Ubi eras, Domine, quum me daemones flagellabant? a Domino audivit: Praesens eram, sed victoriam expectabam.

359. Ante passionem vero potestatem habebat daemon vexandi corporaliter omnes, praeter illos qui solo speciali privilegio a Domino tuebantur, secundum quod de sanctissimo Iob scriptum est cap. 1, ubi diabolus de Iob ad Dominum ait: *Nonne tu vallasti eum et domum eius, universaque substantiam eius per circuitum?* Non tamen semper utebatur diabolus antiquus sibi tradita potestate puniendi per poenam, ut maiorem haberet potestatem seducendi per culpam, sicut nunc in excommunicatis et infidelibus idem servat.

360. Manifestissimum quoque signum, quod per passionem Christi potentia diaboli minorata sit. Est adoratio unius Dei, et digna abominatio atque exclusio et abolitio idolatriae per universum orbem facta post passionem Christi, quae tamen idolatria ab initio legis usque ad Christum delerit numquam potuit, etiam in populo Iudeorum ubi regnabat divinus cultus. Et ubi ante passionem Christi ab infidelibus per universum mundum

diabolus in multitudine idolorum, spreto uno et summo Deo, quasi venerabatur ut Deus, post Christi passionem, spreto diabolo in idolis suis, in tantum dilatatus et magnificatus est cultus unius Dei, tantumque accessit mundus ad unitatem Dei credendam, intelligendam, atque colendam, ut etiam in tribus Personis summe unus et summe simplex esse credatur, et a sapientibus intelligatur; quod numquam tantum fieri potuit in veteri Testamento.

SABBATO

In cruce Christus passus est contra peccatum originale et actuale.

SECUNDO oportuit pati Christum contra peccatum tam originale, quam actuale, ut mortem nostram moriendo destrueret, et vitam resurgendo repararet: quod et fecit, quum in ara crucis immolatus est, sicut Propheta ait: *Ibi confregit potentias, arcum, scutum, gladium, et bellum.* Ibi enim in cruce Christus *confregit potentias*, scilicet, diaboli. Ista nempe potentiae peccata sunt, quae sic ab effectu dicuntur, quia per illa potenter captivum tenebat humanum genus. Hae siquidem potentiae principaliter in quatuor distinguuntur. Prima est potentia delectationis, secunda consensus, tertia operis, quarta vero consuetudinis.

362. Prima diaboli potentia delectationis est, quae per arcum significatur; nam sicut arcus subito ex improviso ferit, sic subita delectatio ex insperato mentem transfigit.

363. Secunda est potentia consensus, et haec per scutum intelligi potest; sicut enim voluntas bona scutum contra diabolum nominatur, iuxta illud Psal. xc: *Scuto circumdabit te veritas eius; vel: Scuto bonae voluntatis tuae coronasti nos;* ita voluntas mala, quae consensus importat, scutum est diaboli contra Deum, ne possit sagittis inspirationis, aut gladio verbi Dei faciliter vulnerari, iuxta illud Sap. 1: *In animam malevolam non introibit sapientia;* quia, scilicet, resistit ei voluntas mala, tamquam clypeus; de quo clypeo dicitur, Nahum II: *Clypeus fortium eius equus ignitus,* voluntas mala, atque malus consensus; *fortium eius*, id est, qui procedit ex daemonibus, qui sunt fortes contra humanum genus; est *equus ignitus*, quasi dicat: Est sicut clypeus bestialiter per superbiam, elevans caput mentis: sed est ignitus igne proprii amoris contra voluntatem Dei.

364. Tertia daemonis potentia est impii operis per gladium denotati. Gladio nempe mali operis se, et plerumque alios peccator interimere solet; propterea Eccli. xxi cap. scriptum est: *Romphaea bis acuta, scilicet, contra se, et contra proximum, omnis iniquitas.*

365. Quarta vero potentia diaboli est malae consuetudinis, qua quotidie Deus impugnatur; et haec

denotatur in bello. Quod fortis armatura diaboli contra Deum et contra omnia bona eius, sit mala consuetudo, ostendit Iob xli, dicens: *Corpus eius quasi scuta fusilia compactum squamis sese prementibus; una uni coniungitur, et ne spiraculum quidem incedit per eas, una alteri adhaerebit, et tenentes se nequaquam separabuntur*, quasi dicere velit: *Corpus eius*, id est, tota multitudine malorum hominum qui per malam consuetudinem pugnant contra Deum, et diabolum defendunt, sunt *quasi scuta fusilia*, per malarum voluntatum habituationem: *compactum squamis*, per malorum operum frequentationem: *sese prementibus*, per violentam coactionem: *una uni coniungitur*, per peccatorum continuationem: *et ne spiraculum quidem incedit per eas*, propter mentalem excaecationem: *una alteri adhaerebit*, per obduratam obstinationem: *et tenentes se*, per obstinatam desperationem: *nequaquam separabuntur*, per aeternam damnationem. In quibus verbis notari possunt septem gradus quibus humanum genus, et quibus impius per malam consuetudinem descendit ad supplicia sempiterna.

366. Has ergo quatuor, quas enumeravimus potentias diaboli, Christus in cruce merito suae passionis confregit, quemadmodum originale peccatum; unde Apostolus Col. 1 cap., ait, quod: *Christus nos convivificavit cum illo, donans nobis omnia delicta; delens quod adversus nos erat chirographum decreti, quod erat contrarium nobis; et ipsum tulit de medio affigens illud cruci*. Chi-

rographum, secundum Papiam, est manus inscriptio, id est, cautio quae fit inter creditorem et eum qui mutuat, ut depositum non possit negari. Secundum enim Glossam, decretum est sententia cunctis hominibus adversa, quod Gen. 11 cap., Adae in persona generis humani dictum est: *Morte morieris*. Chirographum dicit Adae quod, quasi cautionem, contra nos tenebat diabolus. Sed illud Chirographum Christus tulit, quum nobis per crucem delicta condonavit.

367. Ex hoc igitur patet, secundum Alex. de Ales, ubi supra, quod decretum dicitur sententia Dei respectu necessitatis mortis, sive exclusionis a vita coelesti. Chirographum vero erat reatus peccati Adae in totum humanum genus. Videtur ergo, secundum Alexand. de Ales, quod chirographum dicat culpam; decretum autem dicat poenam quae sequitur. Culpam enim delevit Christus per passionem et crux; chirographum quum purgavit originalem culpam, et delevit decretum quum amovit aeternam poenam.

DOMINICA IN SEPTUAGESIMA

Oportuit pati Christum contra infernum seu Lymbum.

TERTIO oportuit pati Christum contra infernum, ut, scilicet, sanctos Patres liberaret de Lymbo et diabolica potestate, sicut per Oseam XIII cap. ipse Dominus ait: *Ero mors tua, o mors, mor-*